

2e Jaargang
Mei 1947
Nummer 8

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

IN MEMORIAM

Datgene, wat wij reeds lange tijd angstig tegemoet hebben gezien, doch inwendig nog steeds niet konden en wilden aanvaarden, heeft zich thans voltrokken. Onze Voorzitter, H. A. van der Mey, is niet meer.

Groter verlies had onze Vereniging niet kunnen treffen, dan het heengaan van haar Oprichter, Voorzitter en in ware zin de Leider van onze H.A.V. „HAARLEM”. Een harde werker, een groot propagandist voor onze mooie Athletiek-sport is heengegaan. Een man met een wil en een doorzettingsvermogen zoals weinig anderen, die ons allen, zowel de oudere generatie als tegenwoordige leden, steeds tot een lichtend voorbeeld is geweest; en een ieder van ons die uit zijn raadgevingen en verdere wijze lessen de juiste toepassingen wist te onderkennen, weet wat dit voor ons verdere leven zowel op lichamelijk als op maatschappelijk gebied heeft betekend.

Voor al naar buiten werd hij door weinigen begrepen, maar door velen gewaardeerd. Wij, die hem ook hebben begrepen, weten op welke wijze wij zijn levensidealen, de propaganda voor de Athletiek-sport en de H.A.V. „HAARLEM” verder naar zijn geest hebben te leiden.

Moge deze gedachte, die onvergankelijk in ons zal blijven voortleven, voor zijn vrouw een troost zijn bij het dragen van dit smartelijke verlies.

Hij heeft een zware strijd gestreden, hij ruste in vrede.

S. VAN DUIN, Vice-voorzitter.

VAN DE REDACTIE

De Meimaand heeft haar intrede gedaan en met deze maand tevens het baanseizoen van onze sport. Dit laatste zult U dadelijk aan de inhoud van ons blad merken. Want evenals het vorig jaar brengen wij U in de komende maanden vóór alles wedstrijdverslagen en -commentaren. En we zouden eigenlijk bij voorbaat degenen

willen antwoorden, die beweren, dat het louter geven van wedstrijdverslagen de inhoud van ons blad vervlakt en er op die manier te weinig afwisseling gegeven wordt. Er schuilt ongetwijfeld een kern van waarheid in deze redenering. Maar daar staat tegenover, dat onze vereniging een wedstrijdvereniging is. De wedstrijden vormen de hoogtepunten van ons clubleven. Wil het clubblad dan ook een goede

weerspiegeling van dit clubleven zijn, dan zal de redactie tijdens het wedstrijdseizoen voornamelijk zijn aandacht moeten concentreren op de wedstrijden, waarop onze leden uitkomen en met alles, wat daarmee samenhangt. En niet alleen zal de schijnwerper van de clubpubliciteit moeten schijnen op de prestaties van onze cracks, doch ook op die der C- en D-klassemers. Elk lid heeft immers het recht, te verlangen, dat er aandacht aan zijn prestatie wordt besteed. Dat dit verlangen trouwens ook bestaat, werd het vorig seizoen overduidelijk bewezen, toen er in de zomermaanden door onze wedstrijdathleten nog veel meer naar het cluborgaan werd verlangd dan tijdens de wintermaanden.

Nogmaals, een vervlakking van de inhoud is door het opnemen van praktisch alleen wedstrijdverslagen in het baanseizoen niet te voorkomen. Maar dit offer brengen wij gaarne, omdat wij er van overtuigd zijn, dat wij op deze wijze de beste bijdrage leveren tot de poging de P.H.-beker te heroveren. Een poging, die overigens niet mag falen.

Tot nu toe lieten wij het aan onze medewerkers over of zij de nieuwe of de oude spelling wilden gebruiken. Thans zullen wij echter als gehoorzame staatsburgers — naar het voorbeeld van de regering — in alle artikelen op onze letters gaan bezuinigen. Met ingang van dit nummer schrijven we dus nergens meer zoo, maar zo. Willen medewerkers en inzenders ter verlichting van het werk van de redactie zoveel mogelijk van hun aanpassingsvermogen blijf geven? Bij voorbaat dank.

OFFICIEEL

Bestuursbesluit: Bij bestuursbesluit d.d. 14-5-'47 werd de heer H. A. v. d. Mey wegens zijn onschatbare verdiensten jegens de vereniging bewezen, tot erevoorzitter benoemd.

Nieuwe leden: A. H. Heyne, Wagenv. 84, Haarlem.

Nieuwe donateurs: F. Geusenbroek, Soldaat I, Kaderschool Zeeburg, Amsterdam-Oost; H. Tam, Witte de Withstraat 141, Amsterdam.

Bedankt: K. v. d. Boogaard.

Adreswijzigingen: J. Brandenburg, Leliestraat 10, Woerden; N. J. Voogd, Velserdinweg 221, IJmuiden-Oost.

Junioren-Commissie. Wegens toespitsing van verenigingswerkzaamheden heeft D. Hagtingius als lid van deze commissie bedankt. In zijn plaats benoemde het Bestuur G. v. Berkel.

Stadiontraining: De laatste Stadiontraining is op Zondag 25 Mei gehouden.

PERSONALIA

Vorige week is de „Willem Barendsz” na een verblijf van ongeveer acht maanden in het Zuidpoolgebied weer de haven van Amsterdam binnengelopen en is dus de mede-oprichter van onze vereniging **Jan P. Strijbos**, die ook in het verre Zuiden zijn club niet kon vergeten, in het Vaderland teruggekeerd. Het is ons een voorrecht „onze medewerker” uit naam van al onze lezers vanaf deze plaats een hartelijk „welkom thuis” toe te roepen.

Op 11 April werd geboren **Ineke**, dochter van **Toos en Joop Buis**. En al heeft Joop dan tegenwoordig het donateurspak aangetrokken, zoals vriend Nees het zou zeggen, zijn sportieve prestaties als lid van de wedstrijdploeg liggen nog te vers in ons geheugen (weet je nog die 800 m tijdens de P.H. in Hilverum in '43, Joop?), dat wij hem en zijn vrouw niet heel hartelijk zouden geluk wensen met deze blijde gebeurtenis.

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer, kwam het verheugende bericht binnen, dat **Tiny v. Gog** en **Dick Jordens** op 5 Juni a.s. om 11.30 uur v.m. een huwelijk gaan „plegen”. Tiny en Dick, één wens: zorg er voor, dat in deze huwelijksrace een nieuwe lange-afstandsrecord gevestigd wordt. Inmiddels bruidspaar, ontvang hierbij onze hartelijkste gelukwensen.

WEDSTRIJDPROGRAMMA SEIZOEN 1947

- 1 Juni: Nationale wedstrijden SUOMI, Velsen.
- 8 Juni: Nationale wedstrijden P. S. V., Eindhoven.
- 15 Juni: **Trialmeet V. en L. — Hellas — Haarlem.**
- 22 Juni: Olympische Dag te Amsterdam.
- 29 Juni: Regionale wedstrijden van Marathon, Hoorn.

- 6 Juli: **Nationale Estafette Kampioenschappen te Amsterdam.**
- 8 Juli: Haarlem-Derby (Engeland).
- 3 Juli: Nederland-Tsjecho-Slowakije te Enschede.
Haarlem-Schaerbeek te Zandvoort.
- 8 en 19 Juli: Engelse Kampioenschappen te Londen.
- 0 Juli: Junioren-kampioenschappen te Rotterdam.
Nationale B-kampioenschappen te Roosendaal.
- 7 Juli: Nationale wedstrijden A.A.C., te Amsterdam.
- 2 en 3 Aug.: Nationale kampioenschappen te Amsterdam.
- 0 Aug.: België-Nederland te Antwerpen.
- 6 Aug.: **Internationale vierkamp Spora - U. A. Tarbes - Haarlem - Schaerbeek te Brussel.**
- 7 Aug.: Zwitserland-Nederland.
- 4 Aug.: Noordhollandse Kampioenschappen.
- 11 Aug.: **Eindstrijd P.H.-Beker te Den Haag.**
- 7 Sept.: **Wouter Groenesteyn Beker voor Juniores.**
- 11 Sept.: Eventuele onderlinge wedstrijden.

Aanvullingen op het wedstrijdprogramma zullen zowel via de „De Athletiek-puut” in de kleedkamers op ons oefenveld als in het clubblad worden bekend gemaakt.

Inlichtingen over al deze wedstrijden verschaft de wedstrijdsecretaris Jan Hernans.

EEN WAARSCHUWING VOOR ONZE JUNIORES

Als dit nummer verschijnt, is de wedstrijdtraining, ook voor onze juniore, reeds weer in volle gang en voor ons ligt het volbezette seizoen 1947. Wedstrijden en nog eens wedstrijden, practisch geen Zondag is onbezet. Nu spreekt het vanzelf, dat wij voor wedstrijden moeten trainen, want zonder training kan men niet ongestraft aan wedstrijden deelnemen.

De oudere wedstrijdathleten, zij, die

reeds een „trainingsondergrond” van enige jaren hebben, kunnen zich bij de training met een gerust hart op een bepaald nummer specialiseren. In vele gevallen kan deze speciaaltraining om tot goede wedstrijdprestaties te komen zelfs noodzakelijk worden genoemd. Maar nu komt het: Wat voor seniores in de meeste gevallen noodzakelijk is, **is voor de juniore in alle gevallen volkomen fout.** Niemand minder dan de bekende Finse trainer Armas Valste heeft zich tijdens zijn recent verblijf in ons land over deze kwestie ongeveer als volgt uitgelaten: „Op jeugdige leeftijd **geen speciaaltraining** op één of ander nummer, maar een zeer algemene en gevarieerde basistraining: gymnastiek, spel, atletiek, enz. Specialisatie is voor de jongens **beslist fout**; als jeugdige atleten een intensieve speciaaltraining ondergaan, krijgt men de z.g. „burning” (branden). Hun lichamelijke ontwikkeling wordt geschaad; een van de kenmerkende verschijnselen is te dik worden van de wanden der longblaasjes. Een en ander heeft tot gevolg, dat de atleten op 20- à 21-jarige leeftijd gaan „breken”, wat wil zeggen dat hun prestaties niet meer vooruitgaan en dat zij niet in staat zijn om hun beloften als junior in te lossen. Voor het 17e à 18e jaar **geen** speciaaltraining en daarna tot 19- à 20-jarige leeftijd geen te intensieve speciaaltraining.” Tot zover Valste.

Wij zijn ons er volkomen van bewust, dat onze technische leider van bovenstaande principes nooit is afgeweken. Als er één athletikleider in ons land is, die deze denkbeelden reeds jarenlang heeft nagestreefd, dan is dat wel Jan Hut. Zo hebben we dan ook bij ons practisch nooit het bedroevende verschijnsel geconstateerd, dat jongens van 16 à 17 jaar verrassend goede prestaties leverden om later, als ze 19 of 20 waren, „nergens” meer te zijn.

Deze waarschuwing is dan ook alleen bedoeld voor diegenen onder jullie, die van mening zijn dat het verrichten van „grote” junior-prestaties van veel belang is en bij wie daardoor de neiging bestaat om tegen de adviezen van de technische leiding in zich te veel concentreren op een bepaald nummer.

Belangrijk, bezien althans uit athletisch oogpunt, is datgene, wat je later, als senior, presteert. Dan pas hebben goede prestaties waarde, niet alleen voor jezelf,

maar ook voor je vereniging, de H.A.V. „HAARLEM”.

Houdt daarom altijd de volgende praktische wenk voor ogen: Staar je niet blind op een 100 m en vooral niet op een 300 en 800 m, maar neem ook de kogel of speer eens ter hand of ga wat ver- of hoogspringen. De beoefening van al deze nummers is belangrijk voor jullie „opbouw” tot athleet.

Op deze wijze de zomertraining opvat- tend en deze gecombineerd met onze prachtige wintertraining in de Overveense duinen, is de athletiekbeoefening voor jullie een bron van gezondheid en ontspanning en tevens een garantie voor goede atletische prestaties op latere leeftijd.

P. H.

BRIEVEN UIT INDIE

Cock Stolwijk:

Leuk, dat er af en toe brieven van ons uit Indië in het clubblad komen en hier komt dan mijn bijdrage.

Uit de H.A.V.-brieven en ook uit het clubblad vernam ik, dat de wintertraining door de koude en de sneeuw niet die resultaten heeft gehad, die er van verwacht werden, maar als ik zie over wat voor coaches de jongens de beschikking hebben, dan geloof ik toch wel, dat we enig vertrouwen in de toekomst mogen hebben.

Wat mijzelf betreft, ik heb de laatste weken ondanks goede voornemens niet veel gedaan. Een beetje is het klimaat ook wel de schuld, want je voelt je vooral in deze kentering tussen natte en droge moesson soms erg lusteloos en alles is je dan te veel. Tweede Paasdag waren er Brigade-sportwedstrijden. Op 7 December hadden we eveneens dergelijke wedstrijden gehad en waren we ver uit nr. 1 geworden. We konden echter met Pasen dit succes niet herhalen. De oorzaak hiervan was o.a., dat er verschillende zieken waren. Ik had ingeschreven voor de 200 m en werd in de serie 2e. In de demi-finale trof ik het slecht door in de snelste serie van de dag terecht te komen en met betrekkelijk gering verschil 3e te worden, waarmee ik uitgeschakeld was. Never mind. Volgende keer beter. Ik speelde ook in het regiments volley-bal zestal mee, waarmee we een aardig succes behaalden,

n.l. de 3e plaats. Dit volley-bal is een heel aardige sport, die erg veel in het leger beoefend wordt. Het is geïmporteerd uit Amerika en Canada en lijkt me als trainingsafwisseling voor atleten ook niet onaardig. Piet Haringhuizen zal jullie er wel meer over kunnen vertellen.

Verder is er niet veel nieuws. Het is hier momenteel erg rustig in Buitenzorg en alles gaat zijn dagelijkse gangetje. Ik eindig dan ook, maar niet voor ik de hartelijkste groeten aan alle clubgenoten heb gedaan.

STADIONTRAINING

Olympisch Stadion. Is er wel een sportveld, waarvan de omgeving meer tot de verbeelding van sportbeoefenaar en toeschouwer spreekt dan dit onvergelijkelijke bouwwerk van Jan Wils? Hoe zouden deze stadionmuren, als zij ertoe in staat waren, kunnen verhalen van de jubel der tienduizenden bij de triomf hunner favorieten op grasveld, sintelbaan of wielren-beton! Hieraan moest ik voor de zoveelste maal denken en met mij ongetwijfeld menig trainingsgenoot, toen onze H.A.V. op die stralende Zondagmorgen in April haar eerste baantraining in 1947 tot een feit maakte.

Maar ook: welk een voorrecht om in deze omgeving en toevertrouwd aan zulke deskundig toeziende ogen als die van Jan Hut, Gerard Rinkel en Gerrit Eysker, lichaam en geest te kunnen prepareren voor de strapazen van het a.s. wedstrijdseizoen. Het deed dan ook bijzonder prettig aan te constateren, dat vele „oude getrouwen” deze speciale service van genoemde heren (allen leraren M.O. Lich. Opv.) naar waarde wisten te schatten door aan dit eerste baan-appel en masse gehoor te geven.

Voor onze nieuwelingen moet deze eerste kennismaking met onze stadiontraining een ongekende ervaring geweest zijn. Zonder chauvinistisch te zijn, durf ik toch te zeggen, dat hetgeen zij hier aan harmonische samenwerking tussen leermeesters en leerlingen zagen, voorbeeldig genoemd kan worden. Na Brouwerskolk en Kennemer Lyceum ondervonden zij hier opnieuw die ondefinieerbare „HAARLEM”-sfeer, dit „één-zijn” in clubverband, welke een der meest kenmerkende eigenschappen van onze vereniging is.

Vormden bij de zaaltraining spel en jool

nog het element van de opbouw onzer lichaamsconditie, hier aan de voet van de Marathontoren domineerde reeds de ernst van de wedstrijdathleet. Hier de sprinters met hun felle reactie op het startcommando, ginds de werper in zijn korte concentratie voor de worp, terwijl op het ovaal der sintelbaan de lange-afstandlopers met regelmatige pas hun rondjes draaien.

Na deze met de nodige zweetdruppels gepaard gaande ijver is het vrolijk rumoer in kleedkamers en douches als een heerlijke verkwikking. De sauna-achtige damp bleek weer als vanouds de meest schuchtere jongeling tot ongelofelijke vocalistische heldendaden te kunnen aansporen. Zelden mocht ik zulke geslaagde evoluties in de buurt van de hoge C beluisteren als na deze eerste Stadiontraining. Zij getuigde echter van een stemming in onze vereniging, die èn voor de leden zelf èn voor het bestuur de beste waarborgen voor een succesrijk seizoen 1947 vormen.

Gévébé.

IETS OVER DE VIJF OLYMPISCHE RINGEN

De Olympische vlag met het symbool der vijf ringen is niet zo oud als men wellicht zou denken. Tijdens de Olympische Spelen in 1912 te Stockholm bestond zij nog niet eens. Het was pas in het jaar 1914, dat Baron de Coubertin het bekende symbool der vijf in elkander grijpende ringen, die in de kleuren blauw, zwart, geel, groen en rood op een witte achtergrond staan, ontwierp. Zij zijn het zinnebeeld van de door de Olympische gedachte verenigde continenten. Men neemt nogal eens aan, dat de kleuren iets te maken zouden hebben met de werelddelen, o.a. dat de zwarte ring het symbool van Afrika en de gele dat van Azië zou zijn. Niets is minder waar. De genoemde vijf kleuren zijn gekozen, omdat daaruit de nationale vlaggen van alle landen konden worden samengesteld. Inderdaad „konden”, want de keuze van de kleuren geschiedde voor de eerste wereldoorlog!

Voor eigen rekening liet de Coubertin een 500 exemplaren van de door hem ontworpen vlag vervaardigen en voor de eerste maal werd de vlag op Zaterdag 14 Juni 1914 aan de vooravond van het Olympisch congres te Parijs gehesen en wel op een feest, dat door de graaf en de

gravin de Bertier werd gegeven. Onmiddellijk was de vlag populair en vele deelnemers aan het congres namen een exemplaar mee naar hun land.

In 1915 wapperde de Olympische vlag op het stadhuis te Lausanne, toen de bureaux van het Internationaal Olympisch Comité in verband met de wereldoorlog daarheen werden verplaatst.

In 1916 werd er te San Francisco, ter gelegenheid van een grote tentoonstelling aldaar, een „Dag van het Internationaal Olympisch Comité” georganiseerd en vervolgens wapperde de vlag aan de mast op het hoofdplein.

Te Antwerpen, waar in 1920 de Spelen werden gehouden, wapperde de vlag met de vijf ringen voor het eerst boven de hoofden van de Olympische atleten en nadat ze na Berlijn 1936 tijdelijk door de oorlogsvlaggen werd verdrongen, zal ze het volgend jaar te Londen gelukkig eindelijk weer de lucht ingaan.

H.

SPORTWIJSHEDEN

Slagen in de sport betekent: Volhouden met volhouden. Helaas kan 80 % van de sportlieden dat niet volhouden.

De beste talisman, die je ooit met je mee kunt dragen, is een glimlach na elke nederlaag.

Elke keer, dat je voor een training wacht op mooi weer, verzuim je een kans. Het beste trainingswerk wordt vaak in regen en storm verricht.

SPORTIEF

Door een misverstand had het Gemeentebestuur van Bloemendaal het sportveld aan de Donkerelaan op de Dinsdagavond zowel aan onze vereniging als aan de B(loemendaalse) G(ymnastiek) V(ereniging) verhuurd. En daar een gemeenschappelijke training — beide clubs hebben ongeveer een opkomst van 40 man — onmogelijk bleek, stond het bij voorbaat vast, dat één der verenigingen van de Dinsdagavondtraining zou moeten afzien. Nu had de B.G.V. als Bloemendaalse club ongetwijfeld de meeste rechten op het veld, doch daar stond tegenover, dat, indien wij inderdaad op de Dinsdagavond aan de Donkerelaan zouden moeten verdwijnen, dit een dolksteek in de rug van onze vereniging zou betekenen. Want al

zouden wij voor die avond nog op een ander behoorlijk veld beslag kunnen leggen, hetgeen zeer twijfelachtig geweest zou zijn, dan hadden wij dit veld toch in elk geval met één of meer clubs moeten delen, waarbij we nog niet eens spreken over de grote handicap, die het gebruik van twee afzonderlijke oefenvelden met zich meebrengt. Dit hebben we het vorig seizoen wel op zeer onaangename wijze ondervonden.

Wij kunnen het bestuur van de B.G.V. dan ook niet anders dan heel dankbaar zijn, dat zij in een onderhoud over de betreffende kwestie, waarbij eveneens de heer v. Abs van het Bloemendaalse Gemeentebestuur aanwezig was, de ernstige moeilijkheden, die voor ons zouden ontstaan bij het wegvallen van de Dinsdagavondtraining, hebben ingezien, in verband waarmee zij hun Dinsdagavondtraining voor dit jaar hebben laten vervallen. Hiermede brachten zij dus als Bloemendaalse vereniging op een Bloemendaals veld een offer voor een Haarlemse vereniging. Als wij hier nogmaals onze oprechte bewondering uitspreken voor deze buitengewoon sportieve houding van de B.G.V., dan willen wij vooral op dat laatste uw aandacht vestigen.

B.G.V.-ers, weest overtuigd van onze hartelijke dank voor deze prachtige oplossing in een voor ons zeer netelige situatie, waarmee jullie je ideale sportvrienden van ons getoond hebt. Wij hopen van narte, dat wij in de toekomst ook van onze vriendschap, die we jegens jullie koesteren, nog eens blijk kunnen geven.

CLUBNIEUWTJES

Van de Royal Cercle Athlétique de Schaerbeek, de Belgische vereniging die wij op 13 Juli a.s. te Zandvoort zullen ontmoeten, ontvingen wij de vererende uitnodiging om op Zaterdag 16 Augustus aan een internationale vierkamp deel te nemen. Behoudens toestemming van de N.T.C. heeft het bestuur deze invitatie aanvaard. Het programma, dat op deze vierkamp verwerkt zal worden, bestaat uit de volgende nummers: 100/200/400/800/1500/5000 m, hoogspringen, verspringen, polshoog, kogel, speer en discus, benevens een estafette, waarvan echter de afstanden ons nog niet bekend zijn. Het is de bedoeling, dat van de deelnemende

verenigingen, die behalve uit Schaerbeek en Haarlem zullen bestaan uit de U. A. Tarbes uit Frankrijk en de Luxemburgse kampioensploeg Spora, een atleet op elk nummer zal uitkomen. In totaal zullen 15 mensen de trip meemaken.

Onvoorziene omstandigheden voorbehouden zal de derde Nationale Brouwerskolkveldloop op Zondag 30 November plaats vinden. Toestemming van de N.T.C. is reeds verleend.

Ons lid van verdienste en clubcoach Gerard Rinkel heeft de uitnodiging ontvangen om tijdens de interland-wedstrijd Nederland-Tsjecho-Slowakije op 12 en 13 Juli te Enschede als starter te fungeren.

Indien de omstandigheden dit mogelijk maken, ligt het in de bedoeling van het bestuur op Zondag 21 September ter afsluiting van het seizoen onderlinge wedstrijden te organiseren op het veld aan de Donkerelaan te Bloemendaal. Houdt in elk geval nu reeds die Zondag vrij!

ONS ZOMERTRAININGSKAMP

De beste oefengelegenheid sinds 1943

De redactie had mij gevraagd de oefengelegenheid aan de Donkerelaan in Bloemendaal te bezoeken en van deze gelegenheid en van de training zelf een reportage te geven en dus pikte ik op een winderige Dinsdagavond de bus naar Bloemendaal. Als we langs de H.B.S. aan het Santpoortplein rijden, dan herinner ik me plotseeling, dat Jan Hut ons tijdens de bange oorlogsjaren daar menige onbezorgde Woensdagavond heeft bezorgd. Even later rijden we langs de plaats waar hopelijk over niet al te lange tijd de Haarlemse sintelbaan zal zijn verzezen. En dan peins ik over de velden, waarop wij, sinds het onvergetelijke „HAARLEM“-veld in 1944 verdween, hebben rondgezworven als trainingsbannelingen. Wij trainden op het sportveld aan de Kleverlaan, wij trainden op het E.D.O.-terrein, wij trainden op het D.E.M.-veld, wij trainden in het Noorder sportpark, wij trainden op het veld aan de Verspronckweg en nu trainen we dan voor de verandering in Bloemendaal.

Hoe zou het hier zijn? Dit was de vraag, die me bezig hield, toen ik door het dorp Bloemendaal naar het sportveld wandelde. Lang behoef ik niet te wachten om deze vraag te beantwoorden, want als ik de Donkerelaan op gewandeld ben, liggen

even voorbij het jeugdhuis een paar goed onderhouden oefenvelden. En het is daar, dat de H.A.V. haar zomertenten heeft opgeslagen. De eerste indruk, die ik van de velden krijg, is, dat ze vrij zacht zijn, maar daarom juist ideaal voor de spieren van een atleet na een training of wedstrijd op een harde baan.

Een paar nette kleedkamers, voorzien van een warme douche benevens van electrisch licht (dit laatste is vooral in verband met de korte avonden van veel belang), doet een vergelijking met onze trainingsgelegenheid van het vorig jaar met de volle honderd procent in het voordeel van Bloemendaal uitvallen. Alleen de baan ontbreekt nog op het veld, doch deze wordt begin Mei erop gezet, waarvoor men zich van een deskundige bij uitnemendheid op dit gebied, n.l. vriend Stoop, verzekerd heeft.

Goede organisatie.

Dan de training zelf. Ook nu valt direct de goede organisatie hiervan weer op. Zonder dat ik me aan clubchauvinisme wens schuldig te maken, geloof ik toch wel, dat wij op dit gebied verschillende andere verenigingen een lesje zouden kunnen geven. Meestal toch geeft zo'n trainingsavond een rommelige aanblik, bij ons echter vallen de verschillende groepen atleten direct in het oog, er zit, wat je noemt, „lijn" in. Evenals in het Stadion heeft ook hier Jan Hut de algehele leiding, bijgestaan door diverse sub-leiders. Van deze sub-leiders zag ik Ab v. d. Bel met heel veel genoegen aan het werk. Zijn leiding aan onze jeugdige atleten deed me herinneren aan het prachtige werk, dat Piet Haringhuizen in 1943 voor onze junioren heeft gedaan, werk, dat helaas door de oorlogsomstandigheden toen geen vruchten kon afwerpen. Doch ook Ger v. Berkel gaf bij de hoogspringlat uitstekende aanwijzingen, waarvan vooral Cor Jaspers in het komende seizoen zal profiteren. Deze knaap is met Leen Brijs, die zich een dankbaar leerling toont van Cor Lamoree bij polshoog, hard op weg een atleet te worden in de meest gunstige betekenis van het woord. Henk Schreuder is de man, die bij de sprinters aan de touwtjes trekt en hetzelfde kan gezegd worden van Wim v. Gog bij de midden- en lange afstandlopers. Vooral de laatste doet dit op een wijze, die bewondering afdwingt.

Zoals gezegd heeft Jan Hut de algehele

leiding, waarbij hij echter zijn aandacht speciaal schijnt te concentreren op de technische nummers en dat is wel heel prettig, want mensen voor die nummers zijn momenteel bij ons niet dik gezaaid.

Ook nu weer clubgeest.

Na nog even een blik geworpen te hebben in de massagetent, waar Ouwerkerk op de hem bekende wijze de scepter zwaait, ben ik door het schemerachtige Bloemendaal naar huis gewandeld. En onder het lopen peinsde ik, dat we nog geen club zijn met sterren, zoals een vijftien jaar geleden, een enkele uitzondering daargelaten. Wel een club, die jeugd-materiaal heeft, waaruit sterren kunnen groeien. En daarbij ook nog steeds de club en dat is misschien wel het belangrijkste, met die aparte sfeer. Een sfeer, die wederom bezig is een clubgeest te kweken, die in de toekomst wel eens heel gevaarlijk voor onze tegenstanders kan worden. Zeker, ik ben er, misschien meer dan wie ook, van overtuigd, dat we nog lang niet de top bereikt hebben, en dat het bereiken van dit ideaal nog menige zweetdruppel zal kosten, waarbij ook vele teleurstellingen nog overwonnen zullen moeten worden. Maar als we de geest, die momenteel in de vereniging heerst, kunnen handhaven, dan komen we er. Dat staat vast.

Een hartewens van uw verslaggever. Dat hij het moge zijn, die van de wedstrijd, waarin wij eens weer de hoogste titel zullen behalen, het verslag zal schrijven.

So Long.

EEN VOORBEELD TER NAVOLGING

Ons juniorlid L. B. vierde in Maart zijn 16e verjaardag. Dit was voor hem aanleiding prompt f 1.— in het clubbladfonds te storten. Wie zijn nog meer in de afgelopen vier maanden van het jaar jarig geweest, zonder dat zij het clubbladfonds hebben bedacht? Laten zij het alsnog doen. Binnenkort gaan wij weer op jacht naar de nalatigen en heus, wij vinden ze wel.

VAN DE JUNIOREN COMMISSIE

Zoals jullie wellicht reeds gelezen hebben in de officiële mededelingen, is er een wijziging gekomen in de J.C. en heb ik mijn plaats ingeruimd voor Ger v. Ber-

kel. Daar ik wegens de ziekte van de voorzitter vele werkzaamheden, die anders door hem werden verricht, tijdelijk heb moeten overnemen, hield ik geen voldoende tijd over jullie belangen op de juiste manier te behartigen en toen bleef er maar één oplossing over: Bedanken. Ik vind het jammer, doch daar staat tegenover, dat mijn opvolger Ger v. Berkel geen onbekende voor jullie is en mij ongetwijfeld als jeugdcommissielid spoedig zal doen vergeten.

Hoewel de wedstrijdtraining reeds in volle gang is, wil het toch in mijn laatste artikeltje, dat ik voorlopig althans voor jullie schrijf, daarover niet hebben. Slechts wil ik het artikel van P. H., dat elders in dit blad is opgenomen, van harte in jullie aandacht aanbevelen. Ik wil het nu even hebben over onze vereniging, de H.A.V. „HAARLEM". Dit is de club, die zeer vele kampioenen en recordhouders van Nederland onder haar leden heeft gehad en nog heeft; dit is de club, die in 1930 alle bestaande Nederlandse estafette-records op haar naam had staan; dit is ook de club met twaalf clubkampioenschappen van Nederland, een aantal, dat op zichzelf reeds een record vormt. Voel je de eer, die erin schuilt van deze club een werkend deel uit te mogen maken? Daarom jongens, als jullie straks op de wedstrijden uitkomen, toon je die eer dan waardig. Niet door iedere wedstrijd te gaan winnen, want dat is niet iedereen beschoren. Wel door steeds je uiterste best te doen zo'n goed mogelijk resultaat te bereiken. Zet bij een overwinning geen hoge borst op, schudt bij een nederlaag je overwinnaar sportief de hand. Wanneer je dat doet, dan blijf je getrouw aan de beste condities van onze vereniging en zullen ze ook van jou zeggen: „Kijk, je kunt toch wel zien, dat hij van „HAARLEM" is!" En dat is zeer zeker de grootste eer, die ze jou en je vereniging kunnen geven.

Dick.

INDRUKKEN

van de trainingwedstrijden met A.A.C.

Cor Lamoree springt voor de eerste maal met zijn nieuwe Amerikaanse stok en bereikt reeds dadelijk 3.80 m. Wat goed materiaal vermag! Zijn Purmerendse leerling Swart blijkt met een sprong van 3.40 m een goede aanwinst te zijn voor ons aan polsstokspringers zo arm athle-

tieklandje. Wim v. Gog draait zijn 600 m tegen Ribbens soepel, hetgeen echter niet belet, dat de A.A.C.-er hem op de laatste 100 m passeert en wint. Waarom kwam er geen poging die aanval af te slaan, Wim? Harry Wernik loopt een verrassend goede 1000 m. Als hij nu maar even doorzet op de loopnummers. Dick Jordens en Wim v. Deursen maken van de 2000 m een vrij bedroevende vertoning en het is alleen Bas Fennis, die strijd geeft en dan ook prompt als eerste Haarlemmer over de streep gaat. Even later zien we Cor Dekker een behoorlijke 300 m lopen, terwijl Theo Wernik het zelfs heel goed doet op dit nummer. Arie Schaap en Henk Schreuder lopen beide een moedgevende 80 m, doch het best bevalt ons op deze afstand Co Wullems. Niettemin worden we op de sprint het meest verrast door de junioren Dick Sloos en Ernst Scholten, die op de 200 m tijden noteren van resp. 24 en 24.2 sec. Het vertelsel, dat Ernst „er uit" zou zijn, wordt door deze race duidelijk naar het rijk der fabels verwezen. Wij zijn hoogst benieuwd naar de e.k. wedstrijden van die knapen. Een andere junior, Cor Jaspers, zal dit jaar zijn belofte, die hij het vorig seizoen bij het hoogspringen heeft gewekt, gaan inlossen. Dit bewijst zijn sprong van 1.45 m. Ook Jan ten Wolde doet goed werk met een sprong van 1.50 m. Hans Busé is ondanks de betere tijd van Hans v. d. Berg toch verreweg onze beste man op de 500 m. Het gemak, waarmee hij loopt, is opvallend. Marius Schutte en Hans v. d. Berg vallen op dit nummer iets tegen. De laatste lijkt ons iets overtraint. Toch te veel gedaan van de winter, Hans? Van de junioren nog even naar de senioren. Piet Haringhuizen springt 1.65 m hoog, hetgeen voor het eerste begin niet kwaad is, terwijl Henk Willems bij verspringen onmiddellijk weer de 6 m te pakken heeft, hetgeen eveneens hoopvol genoemd mag worden. Al met al beantwoorden de wedstrijden aan hun doel en geven een aardig overzicht van de kracht van de beschikbare atleten, hetgeen vooral ten aanzien van de junioren geldt. De organisatie klopte inderdaad niet helemaal, doch als ik van de secretaris hoor, dat wij beloofd hadden een flink stel juryleden mee te brengen en ik moet constateren, dat wij het met heel veel moeite tot vijf brachten, laten we dan ook de hand in eigen boezem steken.

So Long.